
SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2016)0441

Strateško obvestilo EU za boj proti propagandi proti njej s strani tretjih držav

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 o strateškem komuniciranju EU zoper propagando, ki jo proti njej usmerjajo tretje strani (2016/2030(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. aprila 2009 o evropski zavesti in totalitarizmu¹,
- ob upoštevanju deklaracije z vrha v Strasbourgu/Kehlu z dne 4. aprila 2009, sprejete ob 60. obletnici zveze NATO,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2012 o strategiji digitalne svobode v zunanji politiki EU²,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 9. februarja 2015 o boju proti terorizmu,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 19. in 20. marca 2015,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o regionalni strategiji EU za Sirijo in Irak ter za odziv na grožnjo ISIL/Daiš z dne 16. marca 2015, ki jo je Svet za zunanje zadeve ponovno potrdil 23. maja 2016,
- ob upoštevanju poročila podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanjo in varnostno politiko z dne 18. maja 2015 z naslovom „EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet“ in potekajočega dela o novi globalni varnostni strategiji EU,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. junija 2015 o stanju odnosov med EU in Rusijo³,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU o strateški komunikaciji (Ref. Ares(2015)2608242

---

¹ UL C 137 E, 27.5.2010, str. 25.

² UL C 434, 23.12.2015, str. 24.

³ UL C 407, 4.11.2016, str. 35.

- 22.6.2015),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. julija 2015 o pregledu evropske sosedske politike¹,
  - ob upoštevanju izjave z vrhovnega srečanja zveze NATO z dne 5. septembra 2014,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2015 o preprečevanju radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij²,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 28. aprila 2015 z naslovom „Evropska agenda za varnost“ (COM(2015)0185),
  - ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in Visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 6. aprila 2016 z naslovom „Skupni okvir o preprečevanju hibridnih groženj – odziv Evropske unije“ (JOIN(2016)0018),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu z dne 20. aprila 2016 z naslovom „Izvajanje evropske agende za varnost z namenom boja proti terorizmu ter utiranja poti k učinkoviti in pravi varnostni uniji“ (COM(2016)0230),
  - ob upoštevanju študije Evropske ustanove za demokracijo o izvedljivosti medijskih pobud v ruskem jeziku v državah vzhodnega partnerstva in drugod z naslovom "Vnašanje pluralnosti in ravnovesja v medijski prostor v ruskem jeziku",
  - ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca ZN za spodbujanje in varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu (A/HCR/31/65),
  - ob upoštevanju splošne opombe št. 34 Odbora ZN za človekove pravice (CCPR/C/GC/34),
  - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje (A8-0290/2016),
- A. ker se je EU zavezala, da bo pri svojih ukrepih na mednarodnem prizorišču upoštevala načela, kot so demokracija, pravna država, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, svoboda medijev, dostopnost informacij, svoboda izražanja in medijski pluralizem, ki pa ga je mogoče kljub temu do določene mere omejiti, kot določa mednarodno pravo, med drugim evropska konvencija o človekovih pravicah; ker akterji tretjih strani, ki želijo diskreditirati Unijo, nimajo takšnih vrednot;
- B. ker so EU, njene države članice in njeni državljani izpostavljeni vse večjim, sistematičnim pritiskom, saj se morajo spopadati s z informacijskimi in dezinformacijskimi kampanjami in propagando držav in nevladnih akterjev, kot so

---

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0272.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0410.

teroristične in kriminalne organizacije v soseščini, ki želijo spodkopati samo bistvo objektivnih informacij ali etičnega novinarstva ter posredujejo pristranske informacije ali jih izkoriščajo kot instrument za pridobivanje politične moči, prav tako pa spodkopavajo demokratične vrednote in interese;

- C. ker so svoboda medijev, dostop do informacij in svoboda izražanja temeljni kamni demokratičnih sistemov, v katerih je izjemno pomembna tudi preglednost lastništva nad mediji in viri njihovega financiranja; ker so lahko strategije za zagotavljanje kakovostnega novinarstva, pluralnosti medijev in preverjanja dejstev učinkovite le, če tisti, ki posredujejo informacije, uživajo zaupanje in verodostojnost; ker bi bilo treba obenem kritično oceniti, kako obravnavati medijske vire, ki so dokazano večkrat sodelovale v strategiji namernega zavajanja in širjenja napačnih informacij, zlasti nove medije, družbena omrežja in digitalno sfero;
- D. ker je informacijska vojna zgodovinski pojav, ki je tako star kot samo vojskovanje; ker je bilo med hladno vojno pogosto uporabljeno informacijsko vojskovanje, ki je nato postalo neobhoden del hibridnega vojskovanja, kombinacije prikritih in odkritih vojaških in nevojaških ukrepov, katerih namen je destabilizirati politično, gospodarsko in družbeno stanje v državi, ki se napada, brez uradne vojne napovedi in ne samo zoper partnerje EU, temveč tudi zoper EU, njene institucije, vse države članice in državljane, ne glede na narodnost in religijo;
- E. ker je Kremelj s pridružitvijo Krima in rusko hibridno vojno v Doneškem bazenu zaostрил konfrontacijo z EU; ker je Kremelj okrepil propagando, Rusija pa je povečala vpliv v evropskem medijskem okolju, da bi v evropskem javnem mnenju pridobila politično podporo za ruske ukrepe in spodkopala skladnost zunanje politike EU;
- F. ker sta propagiranje vojne in vsako hujskanje k nacionalnemu, rasnemu ali verskemu sovraštvu, ki bi pomenilo spodbujanje k diskriminaciji, sovražnosti ali nasilju, prepovedana z zakonom v skladu z 20. členom mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah;
- G. ker finančna kriza in napredek na področju novih oblik digitalnih medijev resno ogrožata kakovostno novinarstvo in sta povzročila upad kritičnega razmišljanja med ciljno publiko, s čimer postaja ta bolj dovzetna za napačne informacije in manipulacije;
- H. ker sta propaganda in vdor ruskih medijev še posebej očitna in pogosto brez odpora v državah vzhodnega sosedstva; ker so tamkajšnji nacionalni mediji pogosto šibki, zato se ne morejo zoperstaviti vplivu in moči ruskih medijev;
- I. ker se za legitimacijo ukrepov, ki pomenijo grožnjo suverenosti in politični neodvisnosti držav članic EU, varnosti njihovih državljanov in njihovi ozemeljski celovitosti, uporabljajo tehnologije informacijskega in komunikacijskega vojskovanja;
- J. ker EU ISIL/Daiša ne priznava kot državo ali državi podobno organizacijo;
- K. ker ISIL/Daiš, Al Kajda in številne druge nasilne džihadistične teroristične skupine s komunikacijsko strategijo in neposredno propagando, tako v spletu kot zunaj njega, sistematično upravičujejo svoja dejanja zoper EU in države članice ter zoper evropske vrednote, pa tudi za rekrutiranje mladih Evropejcev;
- L. ker je bil v odziv na deklaracijo z vrha zveze NATO v Strasbourgu/Kehlu, v kateri je

bilo poudarjeno, da je vse bolj pomembno, da ta zveza ustrezno, pravočasno, natančno in na dovteten način sporoča o svojih razvijajočih se vlogah, ciljih in misijah, v Latviji leta 2014 ustanovljen center odličnosti zveze NATO za strateško komuniciranje (NATO StratCom COE), kar je bilo pozdravljeno v deklaraciji z vrha zveze NATO v Walesu;

Strateško komuniciranje EU zoper propagando, ki jo proti njej usmerjajo tretje strani

1. poudarja, da ima sovražna propaganda proti EU zelo različne oblike in da se zanjo uporabljajo zelo različna orodja, pogosto prilagojena profilom posameznih držav članic EU, njen namen pa je izkrivljati resnico, zbuditi dvome, vnesti razdor med države članice ter povzročiti strateški spor med Evropsko unijo in njenimi severnoameriškimi partnerji, ohromiti procese odločanja, oblatiti institucije EU in transatlantsko partnerstvo, ki je pomembno prispevalo k evropski varnosti in gospodarski arhitekturi, v očeh državljanov EU in sosednjih držav, ter spodkopati in oslabiti evropski politični diskurz, ki temelji na demokratičnih vrednotah, človekovih pravicah in pravni državi; želi spomniti, da je eno glavnih orodij, ki se uporablja, podžiganje strahu in negotovosti pri državljanih EU, pa tudi predstavljanje sovražnih držav in nedržavnih akterjev kot bistveno močnejših in uspešnejših, kot dejansko so;
2. poziva institucije EU, naj priznajo, da strateško komuniciranje in informacijska vojna nista le zunanjepolitično, ampak tudi notranjepolitično vprašanje EU, in je zaskrbljen zaradi številnih posrednikov sovražne propagande znotraj EU; je zaskrbljen, da se nekatere njene države članice v večji meri ne zavedajo, da so del občinstva in prizorišča za propagando in zavajanje; poziva akterje v EU, naj obravnavajo nejasnosti in neobstoje dogovora o tem, kaj je treba obravnavati kot propaganda in zavajanje, in naj v sodelovanju s predstavniki medijev in strokovnjaki iz držav članic EU razvijejo skupne definicije ter zberejo podatke in informacije o sprejemanju propagande;
3. ugotavlja, da so napačne informacije in propaganda del hibridnega vojskovanja; zato poudarja, da je treba okrepiti ozaveščenost in pokazati odločnost preko institucionalnega/političnega komuniciranja, raziskav možganskih trustov/akademikov, kampanj družbenih medijev, pobud civilne družbe, medijskega opismenjevanja in drugih uporabnih ukrepov;
4. poudarja, da je lahko strategija propagande in širjenja napačnih informacij proti Evropski uniji, ki prihaja iz tretjih držav, različnih oblik in lahko vključuje zlasti tradicionalne medije, družabna omrežja, učne načrte ali politične stranke v Evropski uniji in zunaj nje;
5. je seznanjen z večplastno naravo strateškega komuniciranja EU na različnih ravneh, vključno z institucijami EU, državami članicami, različnimi organi zveze NATO in OZN, nevladnimi organizacijami in organizacijami civilne družbe, ter poziva k čim boljšemu usklajevanju in izmenjavi informacij med temi stranmi; poziva k tesnejšemu sodelovanju in izmenjavi informacij med različnimi stranmi, ki so izrazile zaskrbljenost zaradi propagande in želijo oblikovati strategije za boj proti dezinformacijam; meni, da bi morale te naloge usklajevanja v EU opravljati institucije EU;
6. poudarja, da mora EU svoje strateško komuniciranje obravnavati prednostno, to pa bi morale vključevati ustrezne vire; poudarja, da je EU uspešen model povezovanja, ki v času krize še naprej privablja države, ki ga želijo posnemati in postati njegov del; zato poudarja, da mora EU odločno in pogumno poslati pozitivno sporočilo o svojih uspehih,

vrednotah in načelih, poleg tega pa mora biti njen ton ofenziven, ne defenziven;

Prepoznavanje in razkrivanje ruskega vojskovanja z zavajanjem in propagando

7. z obžalovanjem ugotavlja, da Rusija stike in sestanke s sogovorniki iz EU uporablja v propagandne namene in za javno oslabitev skupnega stališča EU, ne pa za vzpostavitev pristnega dialoga;
8. ugotavlja, da ruska vlada uporablja najrazličnejša orodja in instrumente, na primer možganske trupe in posebne fundacije (Ruski mir (Ruski svet)), posebne organe (Ruski center znanosti in kulture (Rosotrudničestvo)), večjezične televizijske postaje (RT), lažne tiskovne agencije in multimedijske storitve (Sputnik), čezmejne družbene in verske skupnosti, saj se hoče režim predstaviti kot edini zagovornik tradicionalnih krščanskih vrednot, družbene medije in internetne trole, da bi spodkopala demokratične vrednote in razdelila Evropo, pridobila domačo podporo in ustvarila vtis, da države v vzhodni soseščini EU ne delujejo; poudarja, da Rusija namenja znatna finančna sredstva za svoje instrumente zavajanja in propagande, ki jih uporablja država neposredno ali pa prek podjetij in organizacij, ki so pod nadzorom Kremlja; Poudarja, da Kremelj po eni strani financira politične stranke in druge organizacije v EU, da bi spodkopal politično kohezijo, po drugi strani pa propagando neposredno naslavlja na določene novinarje, politike in posameznike v EU;
9. želi spomniti, da varnostne in obveščevalne službe ugotavljajo, da ima Rusija zmogljivosti in namero za izvajanje operacij, namenjenih destabilizaciji drugih držav; poudarja, da to pogosto počne tako, da podpira politične skrajneže ter vodi obsežne kampanje za zavajanje in množične medije; ugotavlja tudi, da so takšna medijska podjetja navzoča in dejavna v EU;
10. poudarja, da informacijska kampanja Kremlja dopolnjuje njegovo politiko o okrepitevi dvostranskih odnosov, gospodarskega sodelovanja in skupnih projektov s posameznimi državami članicami EU, da bi se s tem oslabila povezanost EU in spodkopale njene politike;
11. trdi, da je rusko strateško komuniciranje del večje subverzivne kampanje za oslabitev sodelovanja in suverenosti EU, politične neodvisnosti in ozemeljske celovitosti Unije in njenih držav članic; poziva vlade držav članic, naj bodo pozorne na ruske informacijske operacije na evropskih tleh ter naj povečajo souporabo zmogljivosti in protiobveščevalne dejavnosti v odziv na takšne operacije;
12. odločno kritizira ruska prizadevanja za prekinitev procesa vključevanja v EU in v zvezi s tem obžaluje, da Rusija podpira sile v EU, ki so usmerjene proti EU, zlasti skrajno desničarske stranke, populistične sile in gibanja, ki zavračajo osnovne vrednote liberalne demokracije;
13. je resno zaskrbljen zaradi hitrega širjenja dejavnosti, ki jih navdihuje Kremelj, v Evropi, vključno z dezinformacijami in propagando, katerih namen je povečati vpliv Rusije ter oslabiti in razdeliti EU; poudarja, da Kremelj v večjem delu propagande nekatere evropske države opisuje kot del „ruskega tradicionalnega vplivnega območja“; ugotavlja, da je ena glavnih ruskih strategij razširjati in vsiljevati alternativen diskurz, ki pogosto temelji na prirejenem tolmačenju zgodovinskih dogodkov in je namenjen utemeljevanju ruskih zunanjih odnosov in geopolitičnih interesov; ugotavlja, da je

potvarjanje zgodovine ena glavnih ruskih strategij; v zvezi s tem ugotavlja, da je treba povečati ozaveščenost o zločinih komunističnih režimov, in sicer prek javnih kampanj in izobraževalnih sistemov, ter podpreti dejavnosti raziskovanja in dokumentiranja, zlasti v nekdanjih članicah sovjetskega bloka, da bi se zoperstavili diskurzu Kremlja;

14. poudarja, da Rusija izkorišča neobstoje mednarodnega pravnega okvira na področju kibernetične varnosti in premajhno odgovornost pri regulaciji medijev ter vsako nejasnost v zvezi s tem izkoristi v svoj prid; poudarja, da agresivne ruske dejavnosti na kibernetičnem področju omogočajo informacijsko vojno; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), naj bosta pozorni na vlogo internetnih izmenjevalnih točk kot ključne infrastrukture v varnostni strategiji EU; poudarja, da je treba nujno zagotoviti odpornost informacijskih sistemov na ravni EU in držav članic, zlasti na napade, ki povzročajo zavrnitev storitve, in motnje v delovanju, ki so lahko osrednji element hibridnih konfliktov in propagandnega boja, prav tako pa naj na tem področju tesno sodelujeta z zvezo NATO, zlasti njenim centrom odličnosti za sodelovanje pri kibernetični obrambi;
15. poziva države članice, naj razvijejo mehanizme za usklajeno strateško komuniciranje za podpiranje prisojanja ter boj proti dezinformacijam in propagandi, da bi se razkrile mešane grožnje;

Razumevanje informacijske vojne ter dezinformacijskih in radikalizacijskih metod ISIL/Daiša in spopadanje z njimi

16. se zaveda, da ISIL/Daiš tako na regionalni kot na svetovni ravni uporablja različne strategije za širjenje svojih političnih, verskih, družbenih, sovražnih in nasilnih idej; poziva EU in države članice, naj se na te ideje odzovejo prek izobraževalnega sistema in tako, da namenijo večjo vlogo in prepoznavnost zmernim muslimanskim učenjakom, ki lahko verodostojno zanikajo legitimnost propagande ISIL/Daiš; pozdravlja prizadevanja svetovne koalicije zoper ISIL/Daiš in v zvezi s tem podpira regionalno strategijo EU za Sirijo in Irak; poziva EU in države članice, naj nemudoma razvijejo in razširjajo protipropagando zoper džihadistično propagando s posebnim poudarkom na izobraževalni razsežnosti, ki bo poudarjala zlorabo teologije za spodbujanje radikalnega islama;
17. poudarja, da islamistične teroristične organizacije, zlasti ISIS/Daiš in Al Kajda, vodijo aktivne informacijske kampanje, s katerimi želijo ogroziti evropske vrednote in interese ter povečati njihovo osovraženost; je zaskrbljenost, ker ISIL/Daiš obsežno uporablja družbene medije, zlasti omrežji Twitter in Facebook, za širjenje svoje propagande in novačenje, zlasti med mladimi; v zvezi s tem poudarja, da je pomembno, da se protipropagandna strategija, usmerjena zoper ISIL/Daiš, vključi v širšo in celovito regionalno strategijo, ki bo združevala diplomatska, družbeno-ekonomska in razvojna orodja ter orodja za preprečevanje konfliktov; pozdravlja ustanovitev projektne skupine za strateško komuniciranje z jugom, ki lahko učinkovito prispeva k dekonstrukciji ekstremistične propagande in vpliva ISIL/Daiša ter boju proti njima;
18. poudarja, da so EU in evropski državljani glavna tarča ISIL/Daiša, ter EU in države članice poziva k tesnejšemu sodelovanju, da bodo družbo, zlasti mlade, zaščitile pred novačenjem, s tem pa se zavarovale tudi pred radikalizacijo; poudarja, da se je treba bolj osredotočiti na izboljšanje orodij in metod EU, predvsem na kibernetičnem področju; spodbuja vse države članice, naj v tesnem sodelovanju s centrom odličnosti

pri mreži za ozaveščanje o radikalizaciji, ki je bil ustanovljen oktobra 2015, raziščejo in učinkovito odpravijo družbene in demografske vzroke za izpostavljenost radikalizaciji ter vzpostavijo večdimenzionalne institucionalne strukture (povezovanje akademskih raziskav, uprav zaporov, policije, pravosodja, socialnih služb, izobraževanja) za boj proti radikalizaciji; poudarja, da je Svet pozval k spodbujanju kazenskopravnih ukrepov za odzivanje na radikalizacijo, ki vodi v terorizem in nasilni ekstremizem;

19. poziva države članice, naj skušajo ISIL/Daišu preprečiti dostop do financiranja in se zavzemajo za to načelo v zunanjem delovanju EU, ter poudarja, da je treba razkriti pravo naravo ISIL/Daiša, da bo mogoče oporekati njegovi ideološki legitimaciji;
20. poziva EU in njene države članice k stalnemu vseevropskemu ukrepanju proti sovražnemu govoru, ki ga s pridigami, knjigami, televizijskimi oddajami, internetom in drugimi komunikacijskimi sredstvi sistematično spodbujajo nestrpni in radikalni pridigarji ter tako ustvarjajo plodno okolje, v katerem lahko uspevajo teroristične organizacije, kot sta ISIL/Daiš in Al Kajda;
21. poudarja, da je za EU in države članice pomembno, da sodelujejo s ponudniki družbenih medijev, da bi se borile proti širjenju propagande ISIL/Daiša prek teh medijev;
22. poudarja, da islamistične teroristične organizacije, zlasti ISIL/Daiš in Al Kajda, vodijo aktivne kampanje širjenja napačnih informacij, s katerimi želijo ogroziti evropske vrednote in interese; v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je, da se sprejme posebna strategija za boj proti islamistični propagandi zoper EU in širjenju napačnih informacij o njej;
23. poudarja, da bi nepristranska, zanesljiva in objektivna komuniciranje in pretok informacij, ki temeljita na dejstvih o razmerah v državah EU, preprečila širjenje propagande, ki jo spodbujajo tretje osebe;

Strategija EU za boj proti propagandi

24. pozdravlja akcijski načrt o strateški komunikaciji; pozdravlja skupno sporočilo o skupnem okviru za preprečevanje hibridnih groženj in poziva k čimprejšnji podpori in uresničitvi priporočil, ki jih vsebuje; poudarja, da sta za predlagane ukrepe potrebna sodelovanje in usklajevanje vseh ustreznih akterjev na ravni EU in na nacionalni ravni; meni, da lahko do uspeha prizadevanj EU privede le celovit pristop; poziva države članice, ki se izmenjujejo v vlogi predsedujočih EU, naj v svoje programe vedno vključijo strateško komuniciranje, da delo na tem področju ne bo prekinjeno; pozdravlja pobude in dosežke latvijskega predsedstva v zvezi s tem; poziva podpredsednico/visoko predstavnico Komisije, naj zagotovi redno komuniciranje na politični ravni z državami članicami, da bi se bolje usklajevali ukrepi EU; poudarja, da bi bilo treba občutno okrepiti sodelovanje EU in zveze NATO na področju strateškega komuniciranja; pozdravlja namero slovaškega predsedstva, da organizira konferenco o totalitarizmu ob evropskem dnevu spomina na žrtve totalitarnih režimov;
25. zahteva, da pristojne institucije in organi EU pozorno spremljajo vire financiranja protievropske propagande;
26. poudarja, da je za podpiranje svobode medijev v državah evropske sosedske politike potrebno obsežnejše financiranje v okviru instrumentov EU za demokracijo; v zvezi s

tem poziva Komisijo, naj za varstvo svobode in pluralnosti medijev zagotovi celovito uporabo obstoječih instrumentov, kot so evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR), evropska sosedska politika, organ vzhodnega partnerstva za nadzor svobode medijev ter Evropska ustanova za demokracijo;

27. ugotavlja, da Rusija za propagandne dejavnosti namenja ogromno denarja, in se zaveda morebitnih učinkov sovražne propagande na odločanje v EU ter spodkopavanje zaupanja javnosti, odprtosti in demokracije; izreka priznanje projektni skupini EU za strateško obveščanje za pomembno delo, ki ga je opravila; zato poziva k okrepitvi te skupine, tako da bo postala pravi oddelek ESZD, odgovoren za vzhodno in južno sosedstvo, z ustreznimi kadri in zadostnimi proračunskimi sredstvi, po možnosti z uvedbo nove namenske proračunske vrstice; poziva k tesnejšemu sodelovanju med obveščevalnimi službami držav članic EU, da se oceni vpliv tretjih držav, ki skušajo spodkopati demokratične temelje in vrednote EU; poziva k tesnejšemu sodelovanju med Evropskim parlamentom in ESZD na področju strateškega komuniciranja, med drugim z uporabo analitičnih zmogljivosti Parlamenta in informacijskih pisarn v državah članicah;
28. poudarja, da je bistvenega pomena, da se EU prek zunanjega delovanja še naprej dejavno zavzema za spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin; meni, da bi morali ukrepi EU zoper propagando temeljiti na podpiranju svobode izražanja in zbiranja, pravice do informacij, neodvisnosti medijev in pravice do obveščeniosti v sosednjih državah;
29. poudarja, da je treba povečati pluralnost medijev in objektivnost, nepristranskost ter neodvisnost medijev v Evropski uniji in njeni soseščini, vključno z nedržavnimi akterji, med drugim s podporo novinarjem in razvojem programov za krepitev zmogljivosti za medijske akterje, spodbujanjem partnerstev in omrežij za izmenjavo podatkov, kot so platforme za izmenjavo vsebin, raziskave v zvezi z mediji, priložnosti za mobilnost in usposabljanje novinarjev ter pripravništva v medijih, ki imajo sedež v EU, da bi spodbujali izmenjavo najboljše prakse;
30. poudarja, da imata kakovostno izobraževanje in usposabljanje na področju novinarstva v EU in zunaj nje pomembno vlogo pri oblikovanju kakovostnih novinarskih analiz in visokih uredniških standardov; trdi, da spodbujanje vrednot EU v zvezi s svobodo tiska in izražanja ter pluralnostjo medijev vključuje podpiranje preganjanih in zaprtih novinarjev ter zagovornikov človekovih pravic v tretjih državah;
31. se zavzema za tesnejše sodelovanje med institucijami EU, Evropsko ustanovo za demokracijo, Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE), Svetom Evrope in državami članicami, da bi se izognili podvajanju in zagotovili sinergijo pri podobnih pobudah;
32. je zaskrbljen zaradi velikih težav, povezanih z neodvisnostjo in svobodo medijev v nekaterih državah članicah, o kateri poročajo mednarodne organizacije, med drugim Novinarji brez meja; poziva EU in države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za izboljšanje sedanjega položaja v medijih, s čimer se bo zagotovila tudi verodostojnost zunanjega delovanja Unije, ki podpira svobodo, nepristranskost in neodvisnost medijev;
33. poziva okrepljeno projektno skupino za komuniciranje, naj v storitvi Twitter vzpostavi spletni prostor z uporabniškim imenom „@EUvsDisInfo“, kjer bo širša javnost našla

različna orodja za odkrivanje dezinformacij in pojasnila o njihovem delovanju, bo pa tudi posredovalo številne pobude civilne družbe na tem področju;

34. potrjuje, da mora učinkovita komunikacijska strategija vključevati lokalne skupnosti v razprave o ukrepih EU, podpirati stike med ljudmi in ustrezno obravnavati kulturne in družbene izmenjave kot ključne platforme za boj proti predsodkom lokalnega prebivalstva; v zvezi s tem opozarja, da morajo delegacije EU ohranjati neposredne stike z lokalnimi temeljnimi deležniki in predstavniki civilne družbe;
35. poudarja, da se napeljevanje k sovražnosti, nasilju ali vojni ne more skrivati za svobodo izražanja; spodbuja k sprejetju pravnih pobud za lažje pripisovanje odgovornosti pri obravnavanju napačnih informacij;
36. poudarja, kako pomembna sta skladno in učinkovito komuniciranje o politikah EU na notranji in zunanji ravni ter zagotavljanje prilagojenega komuniciranja v določenih regijah, vključno z dostopom do informacij v lokalnih jezikih; v zvezi s tem pozdravlja vzpostavitev spletišča ESZD v ruščini kot prvi korak v pravi smeri in spodbuja prevod spletišča ESZD v več jezikov, kot sta arabščina in turščina;
37. poudarja, da je odgovornost držav članic, da se aktivno, preventivno in v medsebojnem sodelovanju borijo proti sovražnim informacijskim akcijam, ki bi lahko škodovale njihovim interesom; poziva vlade držav članic, naj razvijejo lastne zmogljivosti za strateško komuniciranje;
38. poziva vse države članice, naj državljanom dajo na voljo dva tedenska biltena projektne skupine EU za strateško obveščanje, *The Disinformation Digest* in *The Disinformation Review*, da bo splošna javnost ozaveščena o propagandnih metodah tretjih strani;
39. vztraja pri razlikovanju med propagando in kritiko;
40. poudarja, da vse kritike EU ali njenih politik, zlasti v sklopu političnega izražanja, niso nujno del propagande ali širjenja napačnih informacij, vendar manipulacije in podpora, povezane s tretjimi državami, ki želijo te kritike spodbuditi in napihnuti, lahko sprožijo dvome o zanesljivosti teh sporočil;
41. poudarja, da se je treba boriti proti propagandi in širjenju napačnih informacij o Evropski uniji, ki prihajajo iz tretjih držav, toda to ne sme ogroziti ohranjanja konstruktivnih odnosov s tretjimi državami in sklepanja strateških partnerstev v okviru spopadanja s skupnimi izzivi;
42. pozdravlja sprejetje akcijskega načrta o strateškem komuniciranju in ustanovitev skupine East StratCom pri ESZD, katere cilja sta obveščanje o politikah EU ter boj proti propagandi zoper EU in napačnim informacijam; poziva k nadaljnji okrepitvi strateškega komuniciranja; meni, da je treba še izboljšati učinkovitost in preglednost dela skupine East StratCom; poziva ESZD, naj razvije merila za spremljanje učinkovitosti svojega dela; poudarja, da je pomembno zagotoviti zadostno financiranje omenjene skupine in ji dodeliti dovolj osebja;
43. ugotavlja, da mora pregled napačnih informacij, ki ga je objavila projektna skupina East StratCom, izpolnjevati standarde iz deklaracije Mednarodne zveze novinarjev o načelih ravnanja novinarjev; poudarja, da mora biti ta pregled primerno napisan in ne sme vsebovati žaljivega jezika ali vrednostne presoje; poziva projektno skupino East

StratCom, naj ponovno preuči merila, uporabljena pri pripravi tega pregleda;

44. meni, da bi lahko bilo sprejetje ukrepov, s katerimi bi ciljnemu občinstvu zagotovili ustrezne in zanimive informacije o dejavnostih EU, evropskih vrednotah in drugih vprašanih javnega interesa, učinkovita strategija za boj proti propagandi proti EU, ter poudarja, da bi lahko v ta namen uporabili sodobne tehnologije in družbena omrežja;
45. poziva Komisijo, naj pospeši nekatere pravne pobude, da se bo učinkoviteje in odgovorneje spopadala z napačnimi informacijami in propagando, vmesni pregled evropskega instrumenta sosedstva pa izkoristi za spodbujanje odpornosti medijev kot strateške prednostne naloge; poziva Komisijo, naj temeljito preuči učinkovitost obstoječih finančnih instrumentov EU in pripravi predlog za celovito in prilagodljivo rešitev, ki bo ponudila neposredno podporo neodvisnim medijskim hišam, možganskim trustom in nevladnim organizacijam, zlasti v maternih jezikih ciljnih skupin, in preusmeritev dodatnih sredstev organizacijam, ki to lahko omogočijo, kot je Evropska ustanova za demokracijo, hkrati pa ustavi finančne tokove za posameznike in subjekte, ki se ukvarjajo s strateškim komuniciranjem ter podžigajo nasilje in sovraštvo; poziva Komisijo, naj opravi temeljito revizijo učinkovitosti nekaterih obsežnih medijskih projektov, ki jih financira EU, kot je na primer Euronews;
46. poudarja, kako pomembni so ozaveščanje, izobraževanje ter spletna medijska in informacijska pismenost v EU in njeni sosesčini, saj državljanom omogočajo, da kritično analizirajo medijsko vsebino in prepoznajo propagando; v zvezi s tem opozarja, da je treba izboljšati znanje na vseh ravneh izobraževalnega sistema; poudarja, da je treba ljudi spodbujati k aktivnemu državljanstvu in ozaveščanju v vlogi potrošnikov medijev; opozarja na osrednjo vlogo spletnih orodij, zlasti družbenih medijev, kjer je širjenje lažnih informacij in sprožanje dezinformacijskih kampanj lažje, saj pogosto za to ni nobenih ovir; znova opozarja, da je boj proti propagandi s propagando neproduktiven, in razume, da se lahko EU kot celota in posamezne države članice proti propagandi tretjih strani borijo samo z izpodbijanjem dezinformacijskih kampanj ter s pozitivnimi sporočili in informacijami, zato bi morale oblikovati res učinkovito diferencirano strategijo, prilagojeno naravi akterjev, ki širijo propagando; se zaveda, da finančna kriza in napredek na področju novih oblik digitalnih medijev resno ogrožata kakovostno novinarstvo;
47. je zaskrbljen zaradi uporabe družbenih medijev in spletnih platform za kaznivo dejanje sovražnega govora in napeljevanja k nasilju ter spodbuja države članice, naj prilagodijo in posodobijo zakonodajo, da bo obravnavala sedanje razmere, ali v celoti izvajajo in izvršujejo veljavno zakonodajo o sovražnem govoru tako v spletnem kot nespletnem okolju; trdi, da je treba v zvezi s tem tesneje sodelovati s spletnimi platformami ter vodilnimi spletnimi in medijskimi podjetji;
48. poziva države članice, naj zagotovijo ustrezen okvir za kakovostno novinarstvo in raznovrstnost informacij ter se borijo proti koncentraciji medijev, ki negativno vpliva na njihovo pluralnost;
49. ugotavlja, da medijsko izobraževanje omogoča pridobitev znanj in spretnosti ter omogoča državljanom, da uveljavljajo svojo pravico do svobode izražanja, kritično analizirajo medijske vsebine in se odzivajo na napačne informacije; zato poudarja, da je treba z ukrepi medijskega opismenjevanja na vseh ravneh povečati ozaveščenost o nevarnosti širjenja napačnih informacij, tudi prek evropske kampanje za ozaveščanje o

medijski, novinarski in uredniški etiki ter s spodbujanjem boljšega sodelovanja s socialnimi platformami in spodbujanjem skupnih pobud za obravnavanje sovražnega govora, hujskanja k nasilju in spletne diskriminacije;

50. ugotavlja, da nobena strategija mehke moči ne more uspeti brez kulturne diplomacije in spodbujanja medkulturnega dialoga med državami in v njih, tako v EU kot zunaj nje; zato spodbuja dolgoročne javne ukrepe in pobude na področju kulturne diplomacije, kot so štipendije in programi izmenjave za študente in mlade delavce, vključno s pobudami za podporo medkulturnemu dialogu, krepitev kulturnih vezi z EU ter spodbujanje skupnih kulturnih vezi in dediščine, ter za zagotavljanje ustreznega usposabljanja osebja delegacij EU in ESZD, da pridobijo primerne medkulturne spretnosti;
51. je prepričan, da bi morali biti javni mediji vzor nepristranskega poročanja in objektivnih informacij v skladu z novinarsko dobro prakso in etiko;
52. poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti novim tehnologijam – vključno z digitalno radiodifuzijo, mobilno komunikacijo, spletnimi mediji in socialnimi mrežami, tudi tistimi regionalnega značaja, – ki omogočajo razširjanje informacij in večjo ozaveščenost o evropskih vrednotah iz ustanovnih pogodb; opozarja, da mora tako komuniciranje dosegati visok standard, zajemati konkretne najboljše prakse in poudarjati vpliv EU v tretjih državah, vključno s humanitarno pomočjo EU ter priložnostmi in koristmi, ki jih ima tesnejše povezovanje in sodelovanje z EU za državljane tretjih držav, zlasti za mlade, kot so potovanja brez vizuma ali programi za krepitev zmogljivosti ter programi mobilnosti in izmenjave, kjer je ustrezno;
53. poudarja, da je treba zagotoviti, da bo novi portal o evropski sosedski politiki, ki se trenutno razvija v okviru sosedskega programa OPEN, poleg vsebin za strokovne skupnosti vseboval tudi del, prilagojen širšemu občinstvu; meni, da bi moral portal imeti tudi rubriko o vzhodnem partnerstvu in združiti informacije o pobudah, ki so zdaj razdrobljene med več spletišči;
54. poudarja potencial popularne kulture in zabavnih načinov izobraževanja kot sredstva izražanja skupnih človeških vrednot in obveščanja o politikah EU;
55. izraža podporo pobudam, kot sta Baltski center za medijsko odličnost v Rigi, center odličnosti zveze NATO za strateško komuniciranje (NATO StratCom COE) in center odličnosti pri mreži za ozaveščanje o radikalizaciji; poudarja, da je treba uporabiti njihove ugotovitve in analize ter izboljšati analitične zmogljivosti EU na vseh ravneh; poziva Komisijo in države članice, naj sprožijo podobne projekte, sodelujejo pri usposabljanju novinarjev, podprejo neodvisna medijska središča, podpirajo raznolikost medijev, spodbujajo mreženje in sodelovanje med mediji in možganskimi trusti ter izmenjujejo najboljšo prakso in informacije na teh področjih;
56. obsoja redno zatiranje neodvisnih medijev, novinarjev in civilnodružbenih aktivistov v Rusiji in na zasedenih ozemljih, tudi na Krimu po njegovi nezakoniti priključitvi; poudarja, da je bilo v Rusiji od leta 1999 ubitih na ducate novinarjev ali pa so izginili brez sledu oziroma so bili zaprti; poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo zaščito za novinarje v Rusiji in soseščini EU, podprejo rusko civilno družbo in vlagajo v stike med ljudmi; poziva k takojšnji izpustitvi novinarjev; ugotavlja, da EU pogloblja odnose z zahodnimi partnericami in drugimi sosedami, pri čemer ohranja odprte komunikacijske kanale z Rusijo; priznava, da bi bila največja ovira za ruske kampanje

za zavajanje obstoj neodvisnih in svobodnih medijev v sami Rusiji; meni, da bi moral biti to cilj EU; poziva, da se namenijo posebna pozornost in zadostna sredstva za medijski pluralizem, lokalne medije, raziskovalno novinarstvo in medije v tujih jezikih, zlasti ruščini, arabščini, farsiju, turščini in urdujščini, pa tudi drugih jezikih prebivalstva, izpostavljenega propagandi;

57. podpira obveščevalne kampanje, ki jih izvajajo nekateri akterji v Siriji, Iraku in v tej regiji (vključno z državami izvora tujih borcev), da bi omajali zaupanje v ideologijo ISIL/Daiša in obsodili njegove kršitve človekovih pravic ter se uprli nasilnemu ekstremizmu in sovražnemu govoru, povezanemu z drugimi skupinami v tej regiji; poziva EU in njene države članice, naj v dialogu z državami Bližnjega vzhoda in severne Afrike poudarjajo, da so dobro upravljanje, odgovornost, preglednost, pravna država in spoštovanje človekovih pravic bistvenega pomena, da bi se te družbe zaščitile pred širjenjem nestrpnih in nasilnih ideologij, s katerimi se navdihujejo organizacije, kot sta ISIL/Daiš in Al Kajda; glede na vse večjo teroristično grožnjo ISIL/Daiša in drugih mednarodnih terorističnih organizacij poudarja, da je treba poglobiti sodelovanje pri varnostnih vprašanjih z državami, ki imajo dolgoletne izkušnje z bojem proti terorizmu;
58. poziva visoko podpredsednico/predstavnico in Svet, naj znova izrazita polno podporo EU tekočemu procesu izvrševanja in finančno podpreta uresničevanje priporočil iz študije o izvedljivosti medijskih pobud v ruskem jeziku v državah vzhodnega partnerstva in drugod, ki jo je leta 2015 opravila Evropska ustanova za demokracijo;

o

o o

59. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, državam članicam, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje in Natu.